

Impregnacija mreža danas

U poslijeratnom periodu u ribnjacima Jugoslavije za izlov ribe, uglavnom, su se upotrebljavale mreže izrađene od biljnih vlakana: pamuka i konoplja.

Takve mreže, ukoliko se nebi impregnirale raznim konzervansima koji su štitali biljno vlakno od truljenja i gnjilenja, vrlo brzo su propadale — kroz jednu sezonu jesenskog lova ribe.

Tada su se za impregnaciju, u te zaštitne svrhe, mreže utapale u otopine raznih impregnata, bilo uvezenih (američkih) ili domaćih blago zagrijanih katrana i karbolineuma, te još nekih drugih: kabitola, laka za željezo ili možda još nekih drugih sličnih materija.

Svi ti impregnati trebali su za vrijeme upotrebe mreža, izrađenih od biljnih vlakana, da mu produlje vijek trajanja. Tim sredstvima su te mreže postajale teže, ali i tvrde i bez dlakavosti i kao takve vrlo povoljne za izlov ribe, tj. šarana, koji je obično u uzgoju u ribnjacima bio zastupljen sa 90% prema svojoj ostaloj ribi.

Evo zašto: Svaki šaran, bez obzira na veličinu, ima prvu žbicu leđne i podrepne peraje unazad nazubljenu, pa se na tako tvrde i nedlakavo vlakno — nit oka mreže malo kvaćio, što je ribnjačaru važno iz dva osnovna razloga: prvo, da ga ne mora otkvaćivati rukama, i drugo, da se ne povređuje sama peraja, niti skida sluz sa nje, što bi omogućavalo razvoju raznih bolesti na povređenim mjestima. Tako je i ta dobra strana impregnacije samih mreža navedenim sredstvima vršila i ovu zaštitu šarana od povređivanja.

Pred 10-godina prešli su ribnjaci na upotrebu mreža od sintetskih vlakana, koja su sama po sebi vrlo mekana, pa se takvim mrežama zahvaćeni šarani (bez obzira na veličinu) u ribolovnom kanalu, dok čekaju vađenje iz mreže toliko pokvače, bilo za leđnu ili podrepnu peraju da vise u mreži jedan do drugoga, što se vidi ako malo podignemo mrežu iznad vode. Tada je svaki od zahvaćenih šarana, bilo da ga otresemo ili rukom otkvaćimo iz mreže, manje ili više povređen.

Pošto danas trgovačka mreža ribarskim materijalima i potrepštinama ne prodaje više impregnate, jer su osnovne potrebe sintetičnih vlakana, od kojih

se danas gotovo sve mreže na ribnjacima proizvode zadovoljavajuće trajnosti, to je ostala, čak još više postala izražena ova manjkavost tih sintetičkih mreža na povređivanju šarana.

Kako sam od prošle godine morao u većoj mjeri izlovljavati šaranski mlad, odlučio sam radi ove svrhe nekvaćenja šarančića po mreži iste impregnirati da bi postale tvrde, bez potrebe na njihovu zaštitu zbog dulje trajnosti, već zbog zaštite samog šaranskog mlada od mehaničkog povređivanja.

Prije montaže na užad, samu mrežu sam umočio u otopinu običnog benzina i crnog mat-laka za željezo u omjeru 2:1, tako da je sva mreža jednako pocrnila. Nakon toga sam istu mrežu podigao iznad kotla u kojem se namakala, tako da se suvišna otopina iscijedi iz mreže, ali i sačuva za daljnju impregnaciju. Nakon 15-tak minuta otopina je iskapala u kotao — njen višak u mreži. Nakon 1 sat vremena već je i višak benzina ishlapio pa se je mreža mogla razvući širom po travi i nakon 2 sata bila suha, sposobna za montiranje na užad — dakle sve u jednom danu.

To sam učinio, jer u trgovačkoj mreži ribarskim materijalima nigdje nikakvog impregnata za mreže nisam mogao nabaviti, pa sam radi ranijeg iskustva zbog brzog sušenja mreža uzeo u trgovini taj crni lak za željezo (»mat kvaliteta«). Jedino je primjedba na taj lak visoka cijena od 23,00 Din po 1 kg, ali ima prednost da se s njim može raditi s jednakim uspjehom bilo u koje godišnje doba, na ovaj navedeni način i brzo.

Na 25 kg mreže potrošio sam 7 kg crnog laka za željezo i 14 litara običnog benzina (čistoga).

Smatram da bi Udruženje slatkovodnog ribarstva trebalo za sve članice osigurati preko »Ribomaterijala« ili direktno u nekoj kemijskoj industriji određene količine odgovarajućeg impregnata, možda baš i ovog laka za željezo crne mat kvalitete ili kabitola kojeg su prije proizvodili u Zagrebu, a koji bi isto tako odgovarao, ali u svakom slučaju jeftinije.

Prof. Josip Marjanović